

Divendres 26

Sessió 2 – 15 a 16:45h

- Jaime Tovar: *Demandes i percepcions en matèria de seguretat i convivència.*
- Jaime Tovar i Àlvar Sanz: *La información policial como base para mejorar...*
- Santi Costa, Vicenç Valentí: *Actors de la Seguretat – La policia a Catalunya.*
- Jordi Nogueras: *El transport a demanda, social i de proximitat a Sant Cebrià de Vallalta.*

Dissabte 27

Sessió 3 – 9 a 10:45h

- Anna Berga: *Joves i violències: mirades, contextos i sentits.*
- David Espinosa, Noemi Milon, Sonia Casas: *La delinqüència juvenil i el seu tractament en els textos de divulgació científica.*
- Jerome Ferret: *Crisi Social.*

Sessió 2: Divendres 26 de 15 a 16h

Demandes i percepcions en matèria de seguretat i convivència

Seguretat, Policia, Corporativisme, Demandes ciutadanes, Percepcions ciutadanes

Jaime Tovar

jaimetovarjover@gmail.com

Es necessiten eines més afinades per conèixer les necessitats dels ciutadans en matèria de seguretat i convivència, especialment per la seva complexitat i variabilitat (en funció de l'àmbit geogràfic, sexe, edat, estatus social, etc.).

Tan important com l'anterior és estudiar com es demanen o sol·liciten aquestes necessitats, especialment als responsables de les administracions públiques, i com responen aquests, quins són les seves característiques i quins factors les condicionen.

D'altra banda, per adoptar estratègies de seguretat i tàctiques policials adequades, és imprescindible tenir en consideració les percepcions dels ciutadans i col·lectius en l'àmbit de la (in)seguretat. No sempre les zones on es produeixen més delictes es consideren insegures i viceversa. Això és extensible a altres aspectes com les percepcions que té la societat sobre determinats col·lectius (grups socials, ètnies, etc.).

La comunicació pretén reflexionar sobre:

- 1.- Com s'expressen aquestes necessitats i/o demandes ciutadanes i quines característiques presenten, especialment amb l'estudi dels mitjans de comunicació, xarxes socials, moviments associatius, etc.
- 2.- Com les reben els responsables de les administracions públiques, especialment des del punt de vista polític, i quins factors condicionen l'orientació de la seva resposta (repressiva, preventiva, etc.). S'analitzarà especialment els programes electorals ("oferta" dels partits per captar el vot), i la posterior execució d'aquests en el cas de tenir responsabilitats de govern.
- 3.- Com es planteja la variació de les estratègies i tàctiques policials en rebre aquestes orientacions polítiques, analitzant quins són els elements o condicionants interns en aquests cossos de seguretat i responsables tècnics que faciliten o impedeixen aquesta adaptació, i valorant la seva repercussió en l'aplicació de determinades accions policials (vigilància, controls, identificacions, programes de prevenció, etc.).
- 4.- El coneixement i la gestió adequada de les percepcions ciutadanes en matèria de seguretat, com a base per articular les respostes policials, analitzant els seus condicionants i les limitacions de les eines que s'utilitzen.

La información policial como base para mejorar

SIG/GIS, Prevenció, Informació policial, Delictes, Open Data

Jaime Tovar, Àlvar Sanz Gómez

jaimetovarjover@gmail.com

La tecnologia està permetent, especialment a partir del tractament de dades policials, disposar d'eines per conèixer millor el delicte i els fets "antisocials" (potser l'element més paradigmàtic sigui la seva representació geogràfica mitjançant els SIG). Existeixen encara un nombre important de dades (sobre la víctima, l'autor, l'entorn, el procediment en els fets, etc.) en les policies que poden generar informació rellevant per caracteritzar i conèixer millor el delicte i les infraccions, les seves causes més profundes i realitzar una prevenció adequada sobre els mateixos.

La clau està que el sistema policial i judicial, preocupat per determinar el responsable d'un fet il·lícit, podria promoure o facilitar, sense massa costos i cap risc, l'orientació a esbrinar

la causa profunda o última d'aquests il·límits o conductes (que tindrà components psicològics, sociològics, criminològics, etc.).

D'altra banda, aquestes dades, que podrien estar disponibles sense massa dificultat salvant els de caràcter personal, podrien generar sinèrgies i informació rellevant no només en l'àmbit de la seguretat, sinó en altres disciplines o àmbits (educatiu, sanitari, sociològic, etc.), i fins i tot podria permetre la generació de serveis de valor afegit per a la societat.

La comunicació pretendre reflexionar sobre la necessitat de:

1.- Optimitzar l'ús de determinats dades policials existents i establir estratègiques per a l'obtenció d'altres nous, que poden ser convertits en informació rellevant per al coneixement de la delinqüència i la millora de la convivència.

2.- Explorar noves fórmules perquè aquestes dades puguin estar disponibles per a altres agents de la seguretat, investigadors de diverses disciplines, emprenedors i empreses, etc. (amb la filosofia del Open Data).

Actors de la Seguretat – La policia a Catalunya

Policia, Sistema de Seguretat, Catalunya, policia local, mossos d'esquadra

Santi Costa, Vicenç Valenti

santicostaarranz@gmail.com

Aquest treball ha estudiat el Sistema de seguretat pública de Catalunya i, en especial, els diferents cosos de policia (Mossos d'Esquadra i Polícies Locals). Aquest sistema funciona amb autoritats i operadors a diferents nivells administratius. En el cas dels operadors policials plantegen deficiències i duplicitats difícils de superar.

L'Anàlisi dels models d'Holanda i Bèlgica que han integrat les seves policies nacionals i les locals en un sol cos que desenvolupes les funcions dels dos nivells policials ens ajuden a plantejar la hipòtesi: "millorar l'eficiència i eficàcia mitjançant d'un únic actor policial que ha de proveir seguretat a tot el territori de Catalunya".

El transport a demanda, social i de proximitat a Sant Cebrià de Vallalta

Urbanisme dispers, transport, policia de proximitat, via pública, transversalitat

Jordi Nogueras

noguerascj@gmail.com

Sant Cebrià de Vallalta és un municipi de poc més de 3.000 habitants distribuït en un nucli urbà, 3 grans urbanitzacions i disseminats, en un territori de més de 15 Km² a la comarca del Maresme. L'orografia és muntanyosa i com tot el maresme, ple de rieres i torrents. Fins l'any 2012 el municipi no disposava de sistema de transport urbà que comunicés les urbanitzacions amb el nucli urbà. Aquesta manca de comunicació entre les urbanitzacions i el nucli era una problemàtica coneguda però no assumible amb els models de transport urbà convencionals, ja que no era viable crear una ruta degut a la sobredimensió territorial i al poc volum d'ús previst.

El municipi disposa de policia local des de l'any 2006. Des d'octubre de 2011 no dona servei al torn de nit per manca de personal. Des del primer moment de la posada en marxa el model policial ha estat unipersonal. La plantilla actual disposa de 4 agents de policia, una auxiliar administrativa, un cap i dos auxiliars amb limitacions per a les tasques policials. La crisi incrementa la demanada de mobilitat urbana, ja que hi ha famílies que han tingut que renunciar a algun dels seus vehicles, han tingut que acollir familiars que no han viscut mai en

entorn dispers o han trobat feines que incompatibilitzen la vida laboral i familiar. Tot això porta a fer una proposta de servei transversal per part de la policia local en que es crea la unitat de transport a demanda, social i de proximitat seguint els criteris de mobilitat en espais urbans dispersos recollits en diferents estudis i un servei de vigilància de la via pública, agent notificador i policia de proximitat que de forma transversal assumeix aquests rols. El servei s'estructura amb els dos auxiliars amb limitacions per les tasques policials i un vehicle no logotipat de la policia local.

El model es basa en plantejar un servei que té com a funció principal l'entrega de notificacions municipals i atendre els requeriments de veïns del municipi que per no disposar de vehicle, han d'utilitzar el transport públic pels desplaçaments des del domicili al nucli urbà i al revés. Les notificacions i el transport a demanda no genera rutes fixes el que permet un patrullatge de la via pública extensiu i diari amb la detecció constant d'incidències que són transpassades a la central i és el patrulla de reacció qui fa el seguiment de la incidència. El contacte diari amb usuaris del servei de transport a demanda en un entorn com el vehicle, amb recorreguts que poden durar més de deu minuts i que poden ser individualitzats, permeten treballar models de proximitat amb els usuaris que aporten informació que pot ser valuosa per al model de proximitat en entorns dispersos i que difícilment tenen interacció amb el model clàssic de patrullatge policial a les urbanitzacions.

Per les dates del congrés ja estarem en disposició de presentar les dades del primer any de funcionament.

Sessió 3: Dissabte 27 de 9 a 10:45h

Joves i violències: mirades, contextos i sentits

Joves i violències: mirades, contextos i sentits

Anna Berga

aberga@rektorat.url.edu

En aquesta comunicació es presenta una recerca sobre el tema de les violències juvenils a Catalunya que ha pretès copsar les dinàmiques que es troben darrera de les violències que afecten les persones joves i comprendre el perquè de la seva gènesi.

L'estudi posa l'èmfasi en la comprensió dels factors causals de les violències. El fenomen de la violència entre joves no deixa de ser, sobretot, un símptoma que té com a factors causals els condicionaments socials sota els que es desenvolupen aquestes violències. L'estudi planteja la construcció d'un marc teòric que contempla la complexitat del fenomen i la seva multifactorialitat. Més enllà d'aquelles violències més visibles, expressades en l'àmbit interpersonal i definides com a "problema", existeixen formes de violència "invisible", que s'expressen tant a nivell microsocial (que tenyeixen les relacions quotidianes de part de la població) com a nivell macrosocial. En aquest sentit podem parlar de violència estructural (recordem que les persones joves a Catalunya pateixen una taxa d'atur i de precarietat sense comparació a Europa).

La investigació, que fou encarregada per l'Observatori Català de la Joventut de la Generalitat de Catalunya, s'ha fet des d'una perspectiva multiestratègica, en combinar tècniques d'anàlisi quantitatives i qualitatives. La part qualitativa ha estat, però, la part central de l'estudi i s'ha desenvolupat a partir d'un seguit d'entrevistes semiestructurades i grups de discussió focalitzats, realitzats a subjectes de diferents perfils. En total, en el treball de camp s'han realitzat 18 grups de discussió i 30 entrevistes.

La delinqüència juvenil i el seu tractament en els textos de divulgació científica

Delinqüència juvenil, tècniques multi-modals, família, pobresa, polítiques d'intervenció

David Espinosa, Noemi Milon
addnoisebcn@gmail.com

L'objectiu general d'aquesta investigació és la descripció de tendències en el tractament de la delinqüència juvenil en una mostra de trenta cinc textos de divulgació sociològica. S'han aplicat cinc tècniques multi-modals d'anàlisi estadístic d'articles extrets de la base de dades "Sociological Abstracts". A nivell global, aquest estudi pretén veure el potencial d'aquestes tècniques en la inclusió de variables qualitatives en un anàlisi bibliomètric així com solucionar problemes de classificació. Totes les tècniques emprades tenen dos nivells d'interpretació. El nivell empíric ens ve donat per la configuració dels resultats (outputs) i el nivell abstracte és la pròpia descripció de les tendències i la interpretació sociològica dels resultats. Als resultats de l'anàlisi cluster podem observar que el gènere no és una variable rellevant dins de l'anàlisi que és fa sobre la delinqüència juvenil. Destaquem que la menció a polítiques d'intervenció pública es dona en els resums que toquen més el tema familiar, vinculant-se menys a temes com la pobresa. Es tendeix a parlar de ètnia o immigració principalment en el sentit de les seves relacions amb la família o els estudis. A l'anàlisi factorial veiem que com més moderna és la publicació menys pàgines té, més referències a altres estudis és fan i menys és vinculen als anàlisis a les bandes o a la ciutat. A l'escalament multidimensional quan es parla de gènere, ètnia o salut es tendeix a oblidar la pobresa, i veiem com als abstracts centrats en les relacions d'amistat no és fa referència als estudis ni a la família. L'anàlisi de correspondència ens mostra diferències clares entre editorials i autors pel que fa a la seva perspectiva teòrica. Finalment, a l'anàlisi discriminant veiem com els articles avaluats per experts tenen més autors, més pàgines i estan actualitzats més recentment.

Crisis social

Jerome Ferret
jerome.ferret@ut-capitole.fr

Esta comunicación es una parte de un trabajo sobre Crisis Social, cuestión cultural y violencia urbana en la España posfranquista. Se exploran tres configuraciones específicas (Elias) que vinculan los movimientos sociales de jóvenes (Touraine) y el trabajo de las ideologías crítica, nacionalista o religiosa. En primer lugar, es una situación en la cual "la violencia mata lo social". Este es el caso de Kale borroka del País Vasco español hasta hoy. El segundo se centra en una situación inversa, "cuando lo social mata la violencia". Se trata de descifrar la política de no-violencia de un movimiento cultural como los "indignados". Y luego está el caso catalán, específica y ambivalente. Esta configuración específica tiene un actor muy importante que se desprende: jóvenes procedentes de la inmigración musulmana. Y ambivalente (Simmel), porque "la violencia urbana está contenida por lo social" o "disuelto en el" por mecanismos sociales que presentaremos. Pero ninguna de estas tres configuraciones es puro y cada uno puede tirar en la dirección de la violencia expresiva o la inversa de una no violencia según condiciones históricas específicas.